

Pina Batič, 6.a

PREMISLI, KAJ ŽELIŠ SI ! (Avtorska pesmica)

Svet zdaj v drugo smer se vrti,
pismo v čet se spremeni.
Tovarne, vlaki, avti, mesta,
iz vas nas vodi smrtna cesta.

Če nas ne vodi ta pot smrti,
pa generacije za nami,
čeprav zato ne bodo krivi sami.

Nekoč lovci v gozdu so lovili
in kakšni živali smrt storili,
zdaj v tovarnah iz praha se meso dobi
in vsak odpadek se ne razgradi.

A vse tako zelo slabo tudi res ni.
Imamo gozdove, reke , živali, prijatelje
in grmičke nizke rasti.

Vsak tudi svojo zemljo lahko dobi,
odvisno koliko truda vloži in premisli,
kaj si na tej zemlji naši zares želi.

Tisa Gomboc, 6.b

BRANJE (Avtorska pesmica)

Včasih se mi zdi,
kot da bi knjige,
črke in besede želele,
da grem z njimi onstran
teh popisanih strani v svet,
ki je le njim razodet.
Tja, kjer letijo vile
in se škrti podijo za metulji,
ki lahkotno plavajo po zraku.
Šele tedaj se zavem,
da tam ni nobene smeti!
Ja, v tem svetu bi se dalo živeti!

Jera Musil, 6.a

GREMO MI PO SVOJE - PEŠ (Avtorska pesmica)

V življenju nisem veliko bral,
zato tudi nisem veliko znal!
Večino časa sem za računalnikom presedel
ter ob vsaki izgubi junaka prebledel.

Potem pa sem ugotovil,
da če bi kaj ponovil,
šel peš bi v knjižnico po knjigo
in ob branju pojedel medeno figo,
učiteljica bi končno dala mi petico
in oče za nagrado kupil bi mi pico.

Zato sem potem vsak dan sedel na kolo,
vzel knjigo pod roko,
se zapeljal do bližnjega drevesa
in sedel na klopcu iz starega lesa.

Še danes nimam avtomobila,
vseeno mi je tudi za električna vozila.
Moje prevozno sredstvo je še vedno kolo,
s katerim se zapeljem pod bližnje drevo.